

Publicerad 2008-02-06 21:09 av SvartaPantern

Morgonens förlorade gryning

Morgonens förlorade gryning

Skingrar mörkret

Solens närgående strålar

Leker mot det vackraste

Skulle ligga vaken hela natten

För att få höra dig andas

Evigt vakande

Över det jag håller kärt

Trycker mig tätt intill

Känner ditt hjärta som slår

I takt till nattens odödliga stämma

Ljudlösa andetag

Slukas av nattens ständiga mörker

Undrar ständigt vad du drömmer

(Ser du en bild av mig?)

Du ligger stilla

Orörlig

Likt paralyserad

Kysser din panna

Och viskar tacksamt ut i mörkret

(För att jag har dig)

Morgonens segrande gryning

Skingrar mörkret

Solens närgående strålar

Leker mot det vackraste

(Ljuset vägrar låta dig vara ifred)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SvartaPantern med Poeter.se id #20993 innehar upphovsrätten